

VESZPRÉMI HIRLAP

POLITIKAI HETILAP.

AZ EGYHÁZMEGYEI IRODA HIVATALOS KÖZLÖNYE ÉS EGYHÁZMEGYEI HIVATALOS TANÚGYI KÖZLÖNY.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár: Egész évre (12 kor.), félévre 6 kor., negyedévre 3 kor. (Tanítóknek egy évre 8 kor.) Egyes száma ára 24 fillér.
Hirdetéseik ára: Egész oldal 32 kor., féloldal 16 kor. stb.

Felelős szerkesztő:
Hoss József dr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Veszprém, Egyházmegyei Nyomda. (Telefon: 61.)
Előfizetéseket elfogad és hirdetéseket felvesz: a kiadóhivatal.
A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők

A hadikölcsön.

Hetedszer szól hozzánk immár az államhatalom, hogy segítsük a háborút a győzelmes befejezéshez pénzügyi támogatásunkkal. Mikor e sorok napvilágot látnak, dicső csapataink sok küzdelem után ellenséges földön állnak majdnem mindenütt. Tizenegy ütköztetésben mint a szikla ellenállottak minden olasz támadásnak. Most annyi fáradtság után ott küzdenek a Piave mentén. Mennyi szenvedésbe, nehéz órába került, míg idejutottunk. Amde a katoná idogrendszeres sidencei dróból, az is elfárad, elfásul. Hőseink nyugalomra, békességre vágyanak. Minden törekvésünk mellett a békekészítésre, el kell azonban készülni lennünk még a további harcokra. Összes erőnket össze kell szedni, hogy már egyszer végét vessük embervér hullásának s még egy téli háború borzalmainak. Ugy látszik, mégis csak a fegyvereké s nem a józan belátásé lesz a döntő szó. A fegyveres döntés sikeréhez azonban a legnagyobb elszántság kell minden téren, a táborban és itthon egyaránt; ott fegyverrel, itt a gazdasági segélyforrások nyújtásával. S ezek között első helyen a pénzzel. Három esztendő tapasztalatai meggyőztek bennünket, hogy a háború viseléséhez a pénz époló szükséges, mint a katonának az étel, a ruházat, mint az ágyúhoz a lőszer.

Kinek adjuk pénzünket a hadikölcsön jegyzésével? Nem pusztán az államhatalomnak. Első sorban magunknak, gazdasági hasznunkra, mert jövedelmet hoz. Adjuk főképp azoknak a katonáinknak, akik értünk vízben, fagyban, szélben, viharban, hőségben egy, két, három évet töltöttek a hadszíntéren.

Aki hadikölcsönt jegyez, ezt a tenger fájdalom miltányolja. Ki venné magára a felelősséget, hogy gazdasági segélyforrásaink visszatartása miatt hiába ömlött annyi vér? Apáinknak, fiainknak, testvéreinknek adjuk pénzünket, akik a fegyverek mellől maguk sietnek haza, hogy megtakarított vagyonukkal is szolgálják a hazát. Most inkább, mint valaha, méltóknak kell lennie az itthonmaradottaknak a harcosokhoz, hadd lássák békülésre nem hajló nyugati ellenségeink, hogy a mögöttes országárszerekek ugyanaz a benső érzés tölti el a lelküket, mint a fegyverek hordozóit. Ez a közös elszántság hozza meg régi vágyunk teljesedését. Aki tehát békét akar, ne vonakodjék pénzét a bankokból vagy takarékokból hadikölcsönbe fektetni.

A három éves háború alatt is termett az áldott magyar föld gabonát és egyéb terményt. Ha a mennyiség kevesebb is, mint béke idején, az árak magassága mégis tekintélyes összeget juttatott a termelőnek,

ami sok esetben a ládafiába kerül. A hadügyminiszternek a magyar delegációban mondott beszéde szerint a hadiipar nem várt lendületet vett a nagy küzdelem napjaiban. Ebből természetszerűleg folyik, hogy a hadsereggel kapcsolatos ipari üzemek tulajdonosai nem remélt összegekhez jutottak. Pénz van nálunk sokkal nagyobb forgalomban, mint bármikor azelőtt. Pénzintézetek tanuskodhatnak róla. Mindenféle jogos és jogtalan spekuláció helyett eme pénzek állampapírba fektetése a legmegfelelebb elhelyezés. S kiktől várhatja el ezt a nemzetösszessége inkább, ha nem a háború szerencséseitől. Amíg fiaink odakünn életet és vele mindent áldozatul hoztak, itthon sokszor vagyonukat pusztulásban hagyták, a felmentettek és a szerencsések semmit sem kockáztattak s a háborús konjunkturának csak hasznát látták. Mások őrt állottak, míg ők meggazdagodtak, azért elmaradásuk egyenlő volna a nemzeti ügy elhanyagolásával.

A nagy világtörténelmi dráma utolsó felvonásán éljük. Tömörüljön mindenki, aki magyarnak valja magát. Katonáink ércfala mögött zárt sorokban áll a polgári lakosság pénzével és bőkezűségével s mi hisszük, hogy a krízis eldőlése ránk előnyös lesz, mely után él magyar s áll Buda meg.

Lóeladás.

Mi türes-tagadás János bácsi a keszi vásáron alaposan betűrközött. Áldomásívás volt persze. Kezdődött a keszi korcsmában s mire a csóromi család elé kocogott a "Vihar", János bácsi sárgának és csikónak látta öreg pejlővét s csak úgy harsogott a Kaposcs-völgye borzító nójtájától, hogy "Sárga csikóm fel van kantározva." Lassan kellett haladnia, részben mert a Vihar talán még csikó korában sem futott, de meg az egyik lócs már ugys két darabban fektült a kocsisfenéken. Egyesben nem szokta a Vihar a járást, no meg hogy a gazdája is kaphatos volt, neki kormányozta a kocsi! egyik útszéli karfának.

— Jó vásárt csinált az öreg. — gondolták a hazatérő vásárosok, pedig valójában egy egeret se adott el. Egészen más oka volt az áldomásnak. János bácsi eisegült tolni egy lovat mencekálí szállószomszédjának.

De hogy eltről kezdjem, úgy történt, hogy János bácsi elment a keszi vásárra. Vevő szándéka nem volt, eladó szándéka pedig mindig van a magyarnak, csak akadjon jó vevő.

— A lovásár elég gyöngye. — állapította meg mindjárt ahogy beért a vásárba. Odakötötte a Vihart a sarágyához s elindult széjjelezni. Nem igen akadt szemrevaló eladó jószág, persze háborúban van a java, gondolta János bácsi, akinek még becsületos lova van, nem szívesen ad tul rajta. Alighanem a szomszéd is tul akar adni lován, gondolta az öreg, amint megpillantotta szállószomszédját ismerős lovával a vásárban.

— Adjon Isten szomszéd!

— Adj' Isten. — felelte az atyafi s mint

régi jó szomszédok örömmel rázták meg egymás kezét.

— Hogy miként?
— Kösönöm. Hát inkább?
— Eitenben jól.

János bácsi szemé az ismerős lóra vetődik s nem állhatja meg, hogy hamiskásant oda ne sugja szomszédjának.

— Hát elszánta a bécsieknek?
— Ugy kek má! Inkább nem sajnálnék egy jó áldomást szomszéd, — sugja a másik jelentőségtelesen.

— Lehet. — feleli János bácsi s azzal már mintha soh' sem látták volna egymást, eltűnik a vásárosok között.

Kerül-fordul a vásárban, itt is, ott is odaszól egyik lovasemberhez:

— Eladó? — Körüljárja, végigmustrálja a lovat, az árárt is megkérdi.

— Nincs vevő szándéka, — mondogatják utána. Persze hogy nincs, csak érdeklődik s közben el-el néz a szomszéd felé is. Ket vidéki ember kis távolról épen vizsgálja a szomszéd lovat. János bácsi gyakorlott szemé mindjárt felfedez bennük a komoly vevőt. Most tehát munkára. Odalép a lóhoz két lépésnyire s erősen szemügyre veszi. Ugy látszik meg van elégedve a formával. Most körüljárja, megnézi a fogát, ránt egyet a farkán s végigamija a hátsó bal lábát. Nem rug a ló, hát most megkérdi:

— Hogyan potyálja atyafi.
— Eb aki potyálja — rá a felelet.
— Hat mennyi áru?
— Kilencszáz.
— Na csak adja el kilencszázért,
— Majd megvárja a gazdája.

— Adja Isten.

— Magának is sok szerencsét, egészségét. A két vidéki végig hallgatja a parbeszédet s mikor János bácsi tovább halad ők is oda lépnek és végig mustrálják azon módra a lovat. Az egyik már tgr is.

— A hetszázért.

— Kilencszáz az ára.

A vevő most alkuba kezd. Megragadja az eladó kezét, belecsap a tenyerébe.

— Hetszázötven.

A másik nem szorítja meg a kezét, engedi, hogy visszavegye a másik s most ő csap bele amaz tenyerébe, feledvén hogy van eladó szándéka. Hogyan benne felejtí kezét a másikéban s mikor az kérdőleg néz rá, mintha szívéből szakadna a szó, olyan sóhajtozva mondja a nyolcszázötvenet. Csapkodják ektelenül egymás tenyerét, de a százfórintos száz csak nem zorum kisebbre. Közben János bácsi újra odavetődik. Egyideig nézi a dühös parulázást s egyszeribe belecsap az eladó markába.

— Hat a nyolcszázért.

Persze az eladó hozzáfordul, de hajthatatlanul mindig a 850-nél tart meg. János bácsi újra körüljárja a lovat. Felveszi mind a négy lábát. Egy darabon vezeteti s ő maga a járást figyeli. Mindennel meg van elégedve. Ujra megkéri szívesen a nyolcszázért, de az eladó nem enged.

— Hat a tízéért.

— Ötven az ára.

— No hát csak adja ötvenért.

— Ha nem adják, hazavezetem. Van még amit egyék.

— Hát csak hízítja koma-otyarra mint egy göböt.

Alispáni jelentés.

Dr. Bibó Károly alispán a vármegyei törvényhatóság hoinapi gyűlésén terjeszti elő első alispáni jelentését. E jelentés fél esztendő történetet foglalja össze, a vármegyei közigazgatás életéből. Személyes vonatkozású megemlékezések, kormányrendeletek sorozatos ismertetése s a végrehajtás módzatainak feltüntetése teszik a jelentést érdekessé, terjedelmessé. A miniszterek s az ország közéleti hivatali rendeleteinek labirintját a vármegyei bizottsági tagok ebben a felsorolásban megériően áttekinthetik s ebből a célból az érdeklődőknek valóságos tájékoztató.

A jelentés szép emlékezéssel szól a vármegye boldogult főispánjáról s alispánjáról. Mellőzzük ezt, nehogy hegedő sebeket érintsünk. Egyéb személyes vonatkozás a személyi változásokat ismerteti s ezeken kívül, a helyszűke miatt, csak a fontosabb rendeletek elintézéséről emlékezhetünk meg kivonatolva.

Igaz örömmel emlékeztem meg arról, hogy kormányunk bölcsessége s őfelsége szeretett ifjú királyunk kegye folyó évi augusztus hó 17-én dr. Rainprecht Antal óméltósága személyében, mint főispant, egy oly férfiut állított vármegyénk élére, kit gyermekkorra óta mindannyian ismertünk, ki szemünk előtt lett a minden széprét és nemesit jelkésedő ifjúból tetterős férfiúvá, kit mindannyian szerettünk és becsültünk, s kinek, midőn főispáni méltóságában f. évi augusztus hó 29-én törvényhatósági rendkívüli közgyűlés keretében beiktattuk, egyhangú lelkesedéssel előlegettük közéletünk vezetésében a bizalmat. S hogy ezt a bizalmat nem elhamarkodva, s nem az ünnepi hangulat hatása alatt előlegettük, minden szónal ékezebben bizonyítja és igazolja főispánunk eddigi közszereplése.

E tekintetes és nemes vármegyei közönsége az üresedésbe jött alispáni állást folyó évi szeptember 20-án tartott rendes közgyűlésében az én csekély megemlégéssel töltötte be. Midőn ezen körülményt jelentésem keretében megemlíttem, újból csak azt jelentem ki, hogy e diszes, a mai nehéz viszonyok között hatványozottan fontos való felöltséggel járó állás komolyságot ártározva, szerény tehetségemtől telhetőleg mindent el fogok követni arra, hogy e nemes vármegye igaz érdekeit feléle és lefelé megvédve, annak mindenkor csak javára szolgálhassak.

Mint egész vármegyénket nagyon és közel érdeklő nevezetes eseményről igaz örömmel emlékeztem meg arról, hogy a veszprémi róm. kath. egyházmegye új főpásztorá, dr. Rott Nándor megyéspüspök felszentelése Budapesten f. évi szept. hó 23-án megtörtént. Püspökünk felszentelése alkalmából vármegyénk közönsége nevében táviratilag üdvözöltem.

Püspökünk f. évi október hó 11-én érkezett székhelyére s előtte a vármegyei közönségének és tisztikarának élén f. évi október hó 14-én tiszteltem. Be kell jelentenem, hogy ezen tisztelgésről, miután az a mostani háborús viszonyok miatt a máskor szokásos formáság mellőzésével történt, csak a Veszprém városban lakó megyebizottsági tagokat értesíthettem. Püspökünknek a vármegyei közönsége nevében intézett üdvözlő beszédemben, a vármegyei érdekekben, általa s a vármegyei közönsége által végzendő közös munkához, e nemes vármegyei közönségének képviselőiben tisztelgetéssel ösztönzettel jobbotam nyújtottam s igaz örömmel jelentem, hogy püspökünk a közös munka végzésére a vármegyei közönsége nevében feleje nyújtott jobbjait készséggel fogadta el. Adott válaszában mi jelen voltak mindannyian biztos zálogát láttuk annak, hogy ő mindenkor és minden körülmények között velünk és miértünk óhajt és akar munkálkodni.

A vármegyei tisztikarának, a hivatalos órákon a halterjedő tevékenységét az elmúlt 2 negyedévben is legnagyobb részben a haderő kiegészítésével, s a közéleti biztositásával és ellátásával kapcsolatos nagyfontosságú közigazgatási teendők vetik igénybe.

Örömmel kell bejelentenem, hogy a kormány a lefolyt félévben a vármegyei tisztviselők, ugyanintén a közéleti és körjegyzők s körorvosok anyagi helyzetének javítása érdekében fontos intézkedéseket tett.

A kormány ezen bölcs intézkedései, melyek a tisztviselők nehéz megélhetési viszonyainak megkönnyítésére irányulnak, erős meggyőződésem szerint mindenestre maguk után fogják vonni a közönségre nézve azt a nagyfontosságú eredményt, hogy az összes közigazgatási tisztviselők teljes munka-

erejüket, még az eddiginél is fokozottabb mértékben fogják a közügynek szentelni.

Veszprémvármegye ellátatlan lakossága liszt-szükséglete f. évi augusztus 15-től kezdve is az Ország Közéleti Hivatali vezető m. kir. miniszter által havonként kiutalt 30 vagon lisztből nyer kiegészítést s ezideig az ellátatlan lakosság-nak lisztel való kielégítése körül jelentősebb fennakadás nem is fordult elő.

A kormányrendelet alapján a járáások főszolgabiráinak, valamint a r. t. városok polgármestereinek meghallgatása mellett a vármegye területén 204 terményátvevő bizottságot alakítottam.

A terményátvevő bizottságokban hatósági megbízottakul mindenütt arra alkalmas és kellő gazdasági ismeretekkel bíró egyének lettek kijelölve.

A terményátvevő bizottságokhoz a Haditermény részvénytársaság bizományosaik azonban kellő számu meghatalmazottakat kiállítani nem tudtak s így a terményátvetel Veszprémvármegye területén csak december hó második felében fog befejezést nyerni.

A kormány ezen rendelkezései arra engednek következtetni, hogy ezen gazdasági évben a nem termelő lakosság-nak a lisztel való ellátása a törvényes rendeletnek s a közönség jogos igényeinek megfelelően lesz lebonyolítva.

A tengeri-termes igénybevétele tárgyában a kormány akeppen intézkedett, illetve a földmivelési kormány felhatalmazása alapján úgy intézkedett, hogy a feleslegeket a terményátvevő bizottságok állapítják meg és veszik át. A felhasználható mennyiség kormányrendeletileg van megállapítva.

Kapcsolatosan megjelent a sertészialás tárgyában kiadott kormányrendelet is. Ezen rendelet a háztartási és gazdasági szükségletet meghaladó sertések hizlalását hatósági engedélyhez köti. Termelőik csak a gazdasági szükségletükön fenmaradó felesleges tengerijök felét fordíthatják hizlalási célokra. Ezuttal is figyelmébe ajánlom a gazdaközönségnek, hogy a hizlalásra engedélyt kérjen s hogy a miniszteri rendeletben megállapított feltételeknek pontosan eleget tegyen.

A hidegebb téli időjárás beálltával igen fontos kérdést képez a tüzelőanyag beszerzése is. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter közölte velem, hogy a háború okozta szénhiány enyhítésére szükséges intézkedések megtétele dacára, a viszonyok kényszerítő hatása alatt, nem lesz lehetséges, hogy a bekövetkező téli időszakban a felmerülő összes igények kielégítést nyerjenek. Éppen ezért minden rendelkezésre álló eszközzel, arra kell törekedni, hogy a nagyközönségnek háztartási, fűtőszénrel való ellátása olyképpen nyerjen rendezést, hogy az időnkint okvetlenül szükséges szén idején rendelkezésre álljon és hogy senki másnak rovására kedvezőbb elbánásban ne részesülhessen. Ezen cél elérése érdekében létesült az Országos Szénelosztó Bizottság.

Sajnálattal kell azonban bejelentenem, hogy az Országos Szénbizottságtól folyó évi november 9-én azt az értesítést vettem, hogy miután a széntermelés egyre csökken, a külföldi szén behozatala pedig tavolról sem éri el azt a mennyiséget, amely a kormányok megállapodása szerint szállítandó volna, s továbbá a közforgalmu vasutak és az elsőrendű fontossággal bíró egyéb üzemek szén-szükséglete jelentékenyen nagyobb, mint amekkora a háború előtti években volt, nincs kiútás arra, hogy a lakosság szén-szükséglete minden irányban kielégíthető legyen.

Egyidejűleg az Országos Szénelosztó bizottság felhívta figyelmemet arra, hogy a helyi szénelosztó bizottságoknak ily körülmények között minden lehető módon gondoskodni kell arról, hogy amennyiben csak lehetséges, a hiányzó szén faval legyen pótolva, továbbá, hogy a meglévő, illetve beérkező szénmennyiségek a lehető legtakarékosabban legyenek felhasználva és a lehető legigazságosabban legyenek szétosztva.

Hogy az elosztás körül aránytalanság vagy igazságtalanság elő ne fordulhasson, az országos szénbizottság felhatalmazott, hogy az ipari üzemek, a katonai intézmények, nemkülönben a m. kir. csendőrség, valamint közforgalmu vasutak birtokában levő készletek kivételével zár alá vehessenek bármely szén-, briquet- és koksz-készletet és hogy belátásom szerint kötelezhessen a zár alá vett készlet birtokosát, hogy a szükséges szénmennyiséget annak, kinek részére azt a helyi szénelosztó bizottság kiutalándónak tartja, kiszolgál-tassam.

Az Országos Szénelosztó bizottság ezen értesítése alapján a szükséges intézkedéseket folyó évi november hó 14-én megtettem.

Dacára ennek, e helyen is kifejezést kell adni azon aggodalmamnak, miszerint nem hiszem, hogy a vármegye lakosságának tüzelőanyaggal való ellátása kellő módon biztosítható legyen.

A vármegye lakosságának kőolajjal való ellátása szintén nagy nehézségeket okoz, amennyiben a vármegye részére megállapított kőolaj-kontingens oly csekély, hogy abból főleg a gazdasági szükségletek, továbbá kisiparosok szükségletei, valamint a világi és egyházi hivatalok jogos igényeinek kielégítése mellett a háziszükségletek alig fedezhetők.

A vármegye lakosságának cukorral való ellátása jövőben az eddiginél is nagyobb nehézségekbe fog ütközni, amennyiben a vármegye részére az ezideig megállapított cukor-kontingenst a cukorközpont leszállította.

A jelentés többi része a vármegye természetmennyét, a munkáviszonyokat, a katonai érdekből tett intézkedéseket, a népoktatás, a közegészségügy állapotát ismerteti.

WELLNER GYULA

készíti a fogtechnikai legremekőbb specialitásokat. VESZPRÉM, Rákóczi-tér 22
Foghuzás • Műfogak • Fogtömés

Anyakönyvi kivonat.

Születés.

Iványi Gyula kefekötőiparos és Tikker Rozália fia Gyula Ferenc r. k.

Halálozás.

Hilbert Ferencné Divéky Elvira asztalossegéd neje r. k. 20 éves — Özv. Batory Józsefné Bélyfy Mária magánzó r. k. 63 éves. — Özv. Szőlősi Ferencné Venczli Anna magánzó r. kath. 80 éves. — Lencse Irén r. k. 22 hónapos. — Gazdik Ilona r. k. 6 hónapos.

Házasság.

Koronczai János városi pénztári tiszt r. k. és Putz Mária Ilona tanítónő r. k. — Ambrus Károly napszámos ref. és Krebsz Erzsébet háziaszéd r. k. — Szabó György (özv.) máv. pályafelügyelő r. kath. és Lukács Anna (özv.) magánzó r. kath. — Horváth Sándor cipésziparos r. k. és Deli Ilona (évvált) magánzó r. k. — Binder Ferenc kövezősegéd r. k. és Klein Teréz (özv.) napszámosnő r. kath.

Uj és használt
fegyvereket,
pisztolyokat ad és vesz,
javításokat Szemerey János
elfogad fegyverkereskedő, Veszprém

Eladó ház.

Veszprémben, a Hosszu-utca végén, az Eszterházi-utca 2. számú ház

szabad kézből eladó.

A házon — mely három részből áll — van 5 szoba, 2 konyha, 2 kamra, 1 pince, 1 nagy műhely, raktár, 2 félszer és 2 udvar. — Az utcafeleli lakás boithelyiséggé is átalakítható. — Bővebb felvilágosítás nyerből az ugyanott lakó tulajdonosnál.

Veszek

arajanlattal:

füstölt szalonnát
és sonkát, törköly-
pálinkát, mandulát,
diót, sárgaviaszt,
mézet, almát, körtét
és egyéb gyümölcsöt,
befőttet, lekvárt, vadat

SZEMEREY J.

VESZPRÉM. (Főter.)

NEMETH KÁROLY

polgári és egyenruhaszabó
a Korona-szálló átellenében.

Elfogadok a szakmamba
vágó mindenféle munkát,
igazitásokat és felvasa-
lásokat. Viselt ruhákat
becserélek és azokat ki-
javitva, szegényebb sor-
suaknak eladom.

Bakos Kálmán

csemege-, fűszer-, bor- és gyarmatáru-
kereskedő, ásványviz nagy raktára

VESZPRÉM.

Telefon 55. Sürgöny Bakos kereskedő Veszprém.

Nagy választék

hazai és különleges
Borokban, Pezsgők,
Likőrök, Cognac,
Punes stb.

Hentesáruk, Sajtok

Friss és Déligyümölcsök,
Befőttek, Gyümölcsiz

Konzervek

Libamáj painok,
Hus- és Halkonzervek

Száritott főzelékek

Főzelékkonzervek
Teasütemények
Háztartási cikkek

Vadlak

Vidéki rendelések azonnal el lesznek intézve

ROLAND FERENC

orgona- és harmoniumkészítő
VESZPRÉMBEN
Ostromlépeső-utca 6. sz.

Elvállal teljesen új orgonák építését a
legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivi-
telig — pneumatikai rendszer szerint.
ORGONÁK átalakítását és hangolását
jutányos árban számítom. Iskolák részére
HARMONIUMOKAT jó erős kivitelben
készítek. ZONGORÁK javítását és han-
golását úgy helyben, mint vidéken a
lehető legrövidebb idő alatt eszközölk.

HIRDETÉSEK

felvételnek a kiadóhivatalban.

Alapított 1894-ben

Villanyerőre berendezve

Egyházmegyei Könyvnyomda

Készít a legrövidebb idő alatt és raktáron tart

a legegyszerűbbtől a legnehezebb
kivittel minden néven szereplő

KÖNYVNYOMDAI MUNKÁKAT

nyomtat: röpiratok, füzetek, köny-
vek, folyóiratok, árjegyzékek, körle-
velek, hirdetések, falragaszok, évi
jelentések, mérlegok, kimutatások,
gyászlapok, rovatolt táblázatok, név-
jegyek, meghívók, eljegyzési és ca-
ketési tudósítások, számlák, címkek,
stb. stb., jutányos áron számítva.

plébánia-hivatalok és iskolák részére
szükséges mindenféle

HIVATALOS NYOMTATVÁNYT

melyek tetőzés szerint fűzve vagy
bekötve szállítanak. Hivatalos le-
vélpapírok és borítékok, okmánybori-
tók mindenféle alakban és színben.
Egy és négyvonalas cimos vizsgál-
pok, tet részszertől mannyl éghen.
Kaphatók a legjobb minőségű fehér
írdal, ugyanígyen fogalmazópapírok.

Postai megrendelések azonnal elintéztetnek

Telefon 61

Veszprém

Telefon 61